

Библейски уроци

Урок за 8 март

Упражняване в благочестие

Ключови стихове: „Упражнявай се в благочестие, защото телесното упражнение има малка полза, а благочестието е полезно за всичко, тъй като има обещание за настоящия живот, а също и за бъдещия.“
1 Тимотей 4:7,8

Избрани стихове:
1 Тимотей 4:7-16

В първото си писмо до Тимотей апостол Павел го нарича „моят син във вярата“ (1 Тимотей 1:1,2). Има доказателства, че Тимотей е бил неуверен, когато Павел го е призовал да влезе в служението. Апостолът му напомня за вярата, която са проявили майка му и баба му, и че той не трябва да се поддава на „духа на страха“ (2 Тимотей 1:5-7). При друг случай Павел помолил коринтяните да не плашат Тимотей, когато го посещава, показвайки, че е наясно с възможната му несигурност (1 Коринтяни 16:10). В избрания от нас пасаж апостолът увещава Тимотей: „Никой да не те презира, защото си млад“ (1 Тимотей 4:12). Въпреки че е личен по характер, насърчението на Павел към Тимотей може да се приложи към всеки член на църквата.

В нашите ключови стихове Павел насърчава Тимотей да обмисли контраста между телесните упражнения и благочестието. Един превод гласи:

„Физическото трениране има някаква стойност, но благочестието има стойност за всички неща, като дава надежда както за настоящия живот, така и за бъдещия.“ Много проучвания са показали психологическите ползи от упражненията, включително намаляване на симптомите на депресия и тревожност, понижаване на нивата на стрес и повишаване на самочувствието и увереността. Павел не отхвърля физическите упражнения като загуба на време, а ги препоръчва като нещо ценно. На друго място апостолът заявява, че тялото ни е храм на Светия Дух, даден ни от Бога и купен с ценната кръв на Христос. Затова трябва да прославяме Бога, като се поддържаме във форма за Неговата служба. 1 Коринтяни 6:19,20

След като признава практическата стойност на физическите упражнения, Павел веднага подчертава превъзходството на упражняването на „благочестие“. Той напомня на Тимотей за неговите пастирски задължения, не защото той ги е забравил или пренебрегнал, а за да го насърчи да продължи по този път. Той казва на Тимотей да наставлява църквата да отхвърля и отхвърля всички нечестиви и митични учения и да насърчава упражняването на истинско благочестие. Той трябва да насърчи братята да признаят Божията вярност и да видят приемливостта на божественото послание. Тимотей трябва да напомни на вярващите за привилегията да се трудят и да понасят укори за Христа. Той трябва да ги научи да „вярват в живия Бог, който е Спасител на всички хора“. 1 Тимотей 4:7-10

Павел казва на младия Тимотей да „бъде пример за вярващите“ (1 Тимотей 4:12). Неговите думи, поведение, любов, дух, вяра и чистота трябва да бъдат пример не само в публичните му изяви, но и в ежедневните му дела. Такъв пример трябва да започне отвътре, в сърцето и ума му. Тогава вътрешните добродетели на християнския му характер трябва да се проявят външно в речта, поведението и действията му. Павел завършва своето наставление към Тимотей, като казва: „Докато дойда, посвети се на четенето, ... на учението. Не пренебрегвай дара, който е в теб, ... Размишлявай върху тези неща; посвети се изцяло на тях.“ 1 Тимотей 4:13-15

Призванието и верността на всеки християнин се основават на принципите на „праведност и истинска святост“ (Ефесяни 4:24). Вярващите са призвани да отразяват Божия характер: „Както Онзи, Който ви е призовал, е свят, така и вие бъдете святи във всичките си постъпки.“ 1 Петрово 1:15